Sons de la mediterrània | Jordi Martí Fabra | Actualitzat el 24/01/2017 a les 07:00

Submergits en el riu

Crònica de la presentació de RIU360º al Tradicionàrius

Fa temps que pensem que el grup del Baix Llobregat **RIU** Ã©s una de les realitats mÃ©s fermes, i alhora mÃ©s prometedores, del folk catalÃ . I desprÃ©s de veure l'espectacle *RIU360Âº*, el passat 20 de gener al CAT de GrÃ cia en el marc del XXX TradicionÃ rius, encara n'estem mÃ©s convenÃ§uts.

L'acordionista Pau Vinyoles, al bell mig del CAT. Foto: Josep Tomàs

Divendres passat vam sortir de casa amb molt mal cos. No pel fred ni per la pluja, sinó per haver vist per la *tele* la carrincloneria rampant i perillosa de Donald Trump en la seva presa de possessió com a president dels Estats Units. Una cantant pansida i sense ànima, prefabricada en un concurs, i una cara de gos amenaçant a tort i a dret. Quina cerimònia més penosa... sort que vam arribar al CAT i ens va canviar l'humor, perquè el que hi vam trobar va ser una oda al bon gust i a la imaginació.

D'entrada, a l'auditori s'havien enretirat cadires, hi havia dues grans pantalles a banda i banda, uns entarimats petits al costat oposat a l'escenari més gran i unes capses de fusta de les que es fan servir per dur verdura apilades i formant la paraula **RIU**. La taula de so, al mig, entre el públic. Aleshores arriba **Pau Vinyoles** i s'instal·la allà, amb el seu acordió, i el tècnic **Aleix Archs** al costat. Als entarimats del fons, mig encerclant el públic, es disposa la resta d'integrants del grup: **Arnau Barrios** (violí), **Iu Boixader** (contrabaix i baix), **Sisco Cardona** (guitarra i veu), **Ruben Fajardo** (busuqui i guitarra) i **Ricard Ros** (flautes i sacs de gemecs).

Aquest muntatge parteix del projecte final de sonologia de **Pau Vinyoles** a l'ESMUC i explora les possibilitats de dur el so directe més enllà de la disposició habitual i unidireccional. Però, amics, no busca l'espectacularitat ni l'impacte -com s'acostuma a fer en aquesta mena d'experiments sonològics-, sinó que juga a fons la carta de la subtilesa. Una carta idònia per a una proposta com la de **RIU**, que té en el caliu acústic un dels seus trets definitoris. El resultat és un efecte semblant al de passejar per un bosc ple de vent, cants d'ocells, rierols... Les projeccions a banda i banda alternant moviments vegetals i moviments aquàtics reforçen encara més la sensació de placidesa. I si et vas movent d'una banda a l'altra pots entretenir-te com si fossis en un espai obert. Quan va sonar "La platja", per exemple, em va sorprendre un so de flauta al meu darrere, com emergint d'un racó amagat... i al "Matí de Solsona" es va treure a lluir la guitarra hexafònica, que té la particularitat que el so de cada corda surt per un altaveu diferent.

Arnau Barrios i Ricard Ros. Foto: Josep Tomàs

El repertori és principalment instrumental, però apareix també la veu de **Sisco Cardona** en les bucòliques lectures d'"A una noia que passa per les llosanques" i "Els cigalons de Canalda", que el grup dedica a l'entranyable **Artur Blasco**. Al final de festa, s'incorpora des de l'escenari l'orquestra **A4 Cordes** de Sant Boi, dirigida per **Càndid Rodríguez**. És això el que fa que el folk, més que una música, sigui un compromís amb el territori.

I per acabar, una reflexió: s'ha insistit que la pràctica totalitat dels músics que van engegar el primer Tradicionàrius segueixen actius. És veritat. I també ho és que no és fàcil que surtin propostes més joves amb prou perserverància o prou sort per consolidar-se i seguir el mateix camí. Aquest és un altre dels valors de **RIU**. Divendres, a la samarreta de **Pau Vinyoles** s'hi podia llegir: "Cal plantar llavors a cada instant". Vam sortir del CAT pensant en **Pete Seeger**, que també navegava per un riu i parlava de llavors i perseverància. I que va cantar per Obama poc

abans de morir.

Podeu veure més fotos del concert de *RIU360º*, fetes per Josep Tomàs, en aquest enllaç.

Sisco Cardona Foto: Josep Tomàs